

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 798/2020
16.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Радослава Петровића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Јована Ћирића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву 5К број 876/19 од 06.12.2019. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 број 35/20 од 03.03.2020. године, у седници већа одржаној дана 16. септембра 2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Јована Ћирића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву 5К број 876/19 од 06.12.2019. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 број 35/20 од 03.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву 5К број 876/19 од 06.12.2019. године, на основу одредаба члана 479., 480. и 481. ЗКП одређено је да остаје на снази правноснажна пресуда Основног суда у Панчеву 5К број 1058/16 од 22.01.2019. године, која је преиначена пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1 број 25/19 од 22.03.2019. године, а којом је окривљени АА, поред окривљеног ББ, оглашен кривим због извршења кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 1. КЗ у саизвршилаштву, у смислу члана 33. КЗ, и кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ у саизвршилаштву, у смислу члана 33. КЗ, те за која кривична дела му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од 10 месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 2 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, с тим да уколико се условна осуда опозове, окривљеном ће се у изречену казну урачунати време проведено у притвору по решењу о задржавању од 01.04.2015. године до 02.04.2015. године.

Истом пресудом, окривљени АА обавезан је да надокнади трошкове кривичног поступка – паушала у висини од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1 број 35/20 од 03.03.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Јована Ћирића, а пресуда Основног суда у Панчеву 5К број 876/19 од 06.12.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Јован Ћирић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде тако што ће у смислу одредбе члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП (очигледном грешком наведен члан 442. ст. 1. ЗКП) одбити оптужбу према окривљеном.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, из разлога што су кривична дела због којих је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом (која је побијаним пресудама остављена на снази) извршена у ноћи између 27. и 28.03.2015. године, па је према ставу браниоца протеком рока од 4 године, односно 28.03.2019. године, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења у смислу одредаба чланова 103. став 1. тачка 6. и 104. став 6. КЗ, те је у поновљеном поступку Основни суд у Панчеву био дужан да донесе одбијајућу пресуду у смислу члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП према окривљеном.

Изложени наводи из захтева за заштиту законитости не могу се прихватити као основани, из следећих разлога:

Из списка предмета утврђује се да је пресудом Основног суда у Панчеву 5К број 1058/16 од 22.01.2019. године окривљени АА, коме је суђено у одсуству, оглашен кривим због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 1. КЗ и кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. КЗ помагањем у вези члана 35. КЗ, за која дела је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 10 месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору по решењу о задржавању од 01.04.2015. године до 02.04.2015. године.

Ова пресуда преиначена је пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1 број 25/19 од 22.03.2019. године, у погледу чињеничног описа кривичног дела из става један изреке пресуде и у погледу одлуке о кривичној санкцији, те је окривљеном АА због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 1. у саизвршилаштву у вези члана 33. КЗ

и кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. у саизвршилаштву у вези члана 33. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од 10 месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени за време од 2 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и одређено да уколико се условна осуда опозове окривљеном, у изречену казну ће му се урачунати време проведено у притвору по решењу о задржавању од 01.04.2015. године до 02.04.2015. године.

Након тога, решењем Основног суда у Панчеву 6Кв број 230/19 од 25.09.2019. године, усвојен је захтев браниоца окривљеног АА – адвоката Јована Ћирића и дозвољено је понављање кривичног поступка, те је одређено да се одржи нови главни претрес у складу са одредбом члана 479. ЗКП, а у поновљеном поступку у присуству окривљеног, донета је пресуда Основног суда у Панчеву 5К број 876/19 од 06.12.2019. године, којом је ранија правноснажна пресуда остављена на снази у целости.

По налажењу Врховног касационог суда, а супротно наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, рок застарелости кривичног гоњења не тече у процесној ситуацији када је дозвољено понављање кривичног поступка, због кривичног дела које је било обухваћено ранијом пресудом којом је кривични поступак правноснажно окончан.

Наиме, процесна ситуација настала од дана правноснажности решења којим је дозвољено понављање поступка у смислу одредбе члана 479. ЗКП, и за време овог суђења, искључује утицај застарелости кривичног гоњења на исход тог поступка.

Одредбом члана 479. ЗКП прописано је понављање поступка након суђења у одсуству, у којем се остварује искључиво интерес окривљеног, који очекује повољнију пресуду од раније донете правноснажне пресуде. Ово посебно што окривљени може захтевати понављање поступка у смислу наведене процесне одредбе и ван услова прописаних у члану 473. ЗКП, уколико наступи могућност да се суђење спроведе у његовом присуству, а такође се у смислу одредбе члана 471. став 2. ЗКП захтев за понављање кривичног поступка може поднети, поред осталог, и уколико је дошло до застарелости, односно и након што је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Према томе, поступањем у поновљеном поступку и доношењем побијаних пресуда, којима је у целости остављена на снази ранија правноснажна пресуда Основног суда у Панчеву 5К број 1058/16 од 22.01.2019. године (преиначена пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1 број 25/19 од 22.03.2019. године), која је донета пре наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, нижестепени судови нису учинили битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, јер је у конкретном случају управо реч о процесној ситуацији насталој након правноснажности решења којим је дозвољено понављање поступка у смислу одредбе члана 479. ЗКП у корист окривљеног АА и која за време новог суђења искључује утицај застарелости кривичног гоњења на исход тог поступка.

Из изнетих разлога, по оцени овога суда, неосновано бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је доношењем побијаних нижестепених пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

За председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић